ALAHADY FAHA- 4 KAREMY - TAONA – B

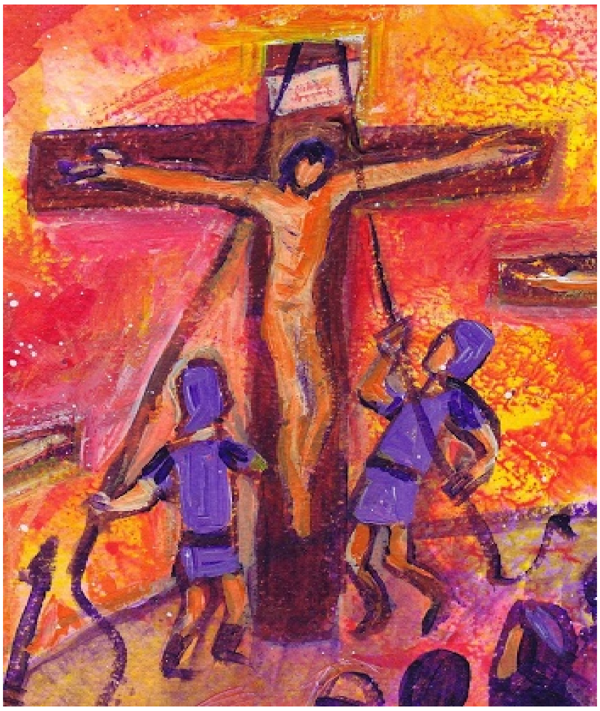

Naniraka ny Zanany mba hamonjy an'izao tontolo izao Andriamanitra

Ry Kristianina havana, tonga amin'ny ivon'ny DIA sy ny ADY isika amin'izao karemy 40 andro irosoantsika tsikelikely amin'ny fiainam-baovao izay andrandraintsika amin'ny Paka. Amin'izao Alahady faha-4 ny karemy izao dia abaribarin'Andriamanitra amintsika fa na dia manao akory ny toetrantsika na korontan-dava ny fiainantsika dia i Kristy tonga nanolotra ny ainy ary vonona hanavotra antsika sy hanolotra ny fahasoavany, handrindra ny zava-drehetra fa anjarantsika kosa no miditra sy manaiky handray ny fahasoavana avy aminy fahasaovana izay omeny maimaim-poana. Izany no azo amintinana ny tantaran'ny fihaonan'i NIkodema tamin'i Jesoa. Nanomboka nahatsapa i Nikodema fa i Jesoa no i Kristy ka nanantona mangingina an'i Jesoa izy satria te-hahafantatra ny marina ny momba azy. Mpandalina sy mahalala ny Soratra Masina i Nikodema ka mahafantatra fa i Jesoa no mpanavotra an'Israely.

Vakiteny I : 2 Tant. 36, 14-16. 19-23
Tononkira : Salamo 136
Vakiteny II : Efez. 2, 4-10
Evanjely : Jo. 3, 14-21

Fantantsika ny vokatry ny ady hevitra nataon'i Jesoa sy Nikodema, nambaran'i Jesoa azy ny tena marina nefa indrisy isika olombelona dia matetika jamba noho ny fiheverantsika fa mahalala sy mahavita tena isika noho ny fahaizana. Matetika ny fiainantsika tsy mahita ny famonjen'Andriamanitra, tsy mahita fahasoavana atolotr'Andriamanitra antsika.
Tahaka izany koa ny hamaroan'ny zavatra izay manidy ny fontsika ka tsy misy toerana ho an'i Jesoa ao am-pontsika ary izany no nanjo an'i Nikodema. Na dia misy aza ny fampianarana mazava ataon'i Jesoa, matetika manentsina ny sofina isika tahaka an'i Nikodema na ny marimarina kokoa mandidy ny fo ka tsy naheno sy tsy afaka nandray ny fampianarana tenin'Andriamanitra ataon'i Jesoa amintsika.

Ry kristianina havana, ny vakiteny voalohany dia manampy antsika handinika tokoa ny tantaran'ny vahoakan'Israely. Raha mijery ny zava-misy iainantsika amin'izao fotoana izao isika dia azontsika ampifandraisina amin'ny dinidinika nataon'i Nikodema sy Jesoa koa ny nanjo ny vahoakan'Israely tamin'izany fotoana izany. Isika ankehitriny noho ny fahasahiranan-tsaina isan-karazany dia mametraka fanontaniana. Izany no nilazan'i Jesoa tamin'I Nikodema hoe : *Tahaka ny nanandratan'i Môizy ny bibilava tany an'efitra no tsy maintsy hanandratana ny Zanak'Olona koa, mba tsy ho very izay rehetra mino Azy, fa hanana ny fiainana mandrakizay » (Jo. 3: 14 - 15).* Ireo tenin'I Jesoa ireo manampy hifikitra amin'ny finoana fa tsy hitady hanome tsiny an'Andriamanitra raha tojo zava-manahirana ary indraidray mieritreritra fa Andriamanitra no fototry ny fahantrana mangeja antsika, ny fahambaboana amin'ny lafiny maro.
Ny vahoakan'Israely dia babo tany amin'ny faritra hafa, ary isika amin'izao vanim-potoana iainantsika izao koa dia azo lazaina fa resy sy babo ary mety hanome tsiny an'Andriamanitra noho ny zavatra iainantsika. Ao anatin'ny fahasahiranana sy fijaliana mafy isika ka mety mieritreritra fa ozona avy amin'Andriamanitra izany. Sanatria, Andriamanitra tsy maniry ny ratsy ho antsika. Tsy manojona na oviana na oviana Andriamanitra

Manalavitra an'Andriamanitra ny vahoaka satria mivelona ny fahotana, tsy manaraka ireo teny folo izay novakiantsika tamin'ny alahady fahatelo ny karemy lasa teo. Ireo teny folo izay no manadio ny fontsika. Rehefa isika manalavitra an'Andriamanitra, rehefa tsy ao am-pontsika Andriamanitra dia tsy mivelona ny fahamarinana isika, tsy mivelona ny fifankatiavana marina isika, tsy mivelona ny fampanjakana ny rariny sy ny hitsiny isika araka ny teny Folo fa ny fitiavan-tena, ny fialonana, ny fiavonavonana sy fanilikilihana ny hafa no manjaka ka izany ny fahotana manapotika ny fiainantsika ka lasa mifamono isika. Mamono ny aina avy amin'Andriamanitra sy ny fifandraisantsika amin'Andriamanitra ary ny fifandraisantsika amin'ny zava-boahary isika, mandrora misilagny isika ka voan'ny ataontsika ihany. Manafatra antsika ny Papa amin'izao Karemy izao manao hoe : » Noho haratsiana manodidina antsika dia mangatsiaka ny fanehoam-pitiavana ». Mifandray tsara amin'ny fampianarana tian'ny vakiteny voalohany ampitaina amintsika androany ny hafatry ny Papa io. Ny tantaran'ny vahoakan'israely ambara amintsika eto dia zavatra iaiantsika amin'izao.

Nihaona tamin'i Jesoa i Nikodema ka nitady ny vaha-olana. Ry Kristianina havana, aoka isika hanatona an'Andriamanitra, hanatona hibebaka hanavao ny fiainantsika. Tsy tanteraka izany tao amin'i Nikodema na dia nahatsapa izy fa i Kristy no làlana sy fahamarinana ary fiainana kanefa indrisy tsy nanao ny dingana izy fa nijanona tamin'ny fanadihadiana ihany fotsiny ka tsy niroso. Aoka isika tsy hanao tahaka ny nataon'i Nikodema na dia fantany aza fa izay misy an'Andriamanitra no misy ny famonjena, raha Andriamanitra eo anivon'ny fiainantsika raha Andriamanitra no tompon'ny fontsika dia miova ny fiainantsika, miova ny fifandraisantsika amin'Andriamanitra, amin'olombelona, amin'ny zava-boahary izany hoe mikatsaka ny rariny sy ny hitsiny sy ny fifankatiavana ka handresy ireo toe-piainana sy toe-panahy mitondra amin'ny fahafatesana sy fahalovana. Miala amin'ireny isika ka miditra amin'ny fiainam-

baovao. Mitaky safidy izany. Izany ny ampianaran'i Jesoa an'i Nikodema raha nilaza ny bibilava varahina tandindon'ny hazo fijaliana, raha mifidy ny finoana, mifidy ny mino isika dia velona raha miala an'Andriamanitra kosa dia maty. Aoka isika hisafidy ny fiainana miaraka amin'Andriamanitra, miaraka maty amin'i Kristy amin'ny fahotana, mifantsika miaraka amin'i Kristy amin'ny fahotana, mamono ny fahotana fa tsy mamono ny olona, mamono ny fitiavan-tena, mamono ny avonavona sy ny sisa rehetra fa mamelona kosa ny rariny sy ny hitsiny, mamelona ny fifankatiavana marina, mamelona ny fahamarinana dia izay no Paka ho antsika, izany no làlam-pamonjena. Izany ny dikan'ny làlan'ny hazo fijaliana izay hodinihintsika amin'ny Alahady ho avy rehefa hanao ny pelerinajy any amin'ny la montagne de français isika. Handinika ny làlan'ny hazo fijaliana niainan'i Lucien botovasoa isika, modely ho antsika izy, ho dinihintsika miaraka amin'i Jesoa ny fiainan'i Lucien Botovasoa ka nahatonga azy namono ireo fahotana nahatonga ny fifamonoana teo amin'ny fianana tamin'izay nefa indrisy mbola mitohy hatramin'izao noho isika tsy mibebaka.

Aoka isika hanararaotra izao fotoana izao, hanararaotra ny pelerinajy hidirantsika amin'ny fiainam-baovao. Aza manao toy ny Nikodema isika fa hanao tahaka an'i Lucien Botovasoa mba hananantsika ny fiainana mandrakizay. Tsy ny fahaverezantsika no tadiavin'Andriamanitra fa ny hahavonjy antsika hazahoantsika ny tena fiainana.
Naniraka ny zanany Andriamanitra hamonjy an'izao tontolo izao ka anjarantsika ny mandray azy sy mametraka azy ao am-pontsika ka izany ny ady ataontsika dia ny ady amin'ny ratsy. Hazo fijaliana ho antsika izany ka ataontsika am-pinoana satria mitondra famonjena ho antsika.

Ambaran'i Md Paoly ao amin'ny vakiteny faharoa, fony mbola matin'ny fahotana aza isika dia ny fahasoavana no nialoha làlana antsika ka matokia isika na dia eo aza ireo fahoriana sy fijaliana tahaka ny nanjo ny vahoakan'Israely nandritra ny fibabohana fa nahatoky an'Andriamanitra izy ireo ka nahazo ny famonjena. Aoka isika koa hanana fahatokisana an'Andriamanitra na dia eo aza ny fahoriana vokatry ny fiainana tsizarizary, hitoetra ao amin'i Kristy isika amin'izay hahazo ny fiadanana ao aminy.

Ry Jesoa Kristy Tomponay tsy mba manameloka ianao fa tonga eto aminay hamonjy anay ka enga anie izahay hifantsika aminao izany hoe hiala amin'ireny toe-piainana mitondra fahafatesana ireny ka hifikitra aminao. Ianao no tompon'ny fonay, ianao no eo anivon'ny fiainanay, ianao no làlana sy fahamarinana ho anay dia hiova tokoa ny fiainanay;
Amin'izay hamokatra ny fiainanay, hamokatra fiadanana, fifaliana, fihavanana marina ka hihavana amin'Andriamanitra izahay, hihavana amin'ireo manodidina anay, hihavana amin'ny zava-boahary ka hahazo ny famonjena nampananteananao izahay. Amen

Mompera Arseveka Mgr Benjamin Ramaroson